

Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ (Λουκ. 2, 22-40)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στη Φιλιπιάδα, στις 2/2/1983)

Η ταπείνωση του Θεού

Η σημερινή εορτή, η Υπαπαντή του Χριστού, σημαίνει προαπάντηση, υποδοχή του Χριστού. Ας μελετήσουμε το νόημά της για να διδαχθούμε.

Ο Χριστός γεννήθηκε σ' ένα σπήλαιο. Δεν ήταν η φυσική Του θέση να γεννηθεί ο Θεός, ο κυρίαρχος του κόσμου στο σπήλαιο. Ήταν δείγμα της ταπεινώσεώς Του για να μας διδάξει την αυταπάρνηση και την ταπείνωση. Και μετά συνεχίζοντας να ταπεινώνεται κατοίκησε σε ένα χωριό. Αλλά η Ναζαρέτ ή η Βηθλεέμ ή κάποιο άλλο χωριό τι σχέση έχει με το Χριστό; Ποιός είναι ο τόπος του Θεού; Αφού ο Χριστός είναι ο Θεός, δικός του πάνω στη γη είναι ο τόπος της λατρείας Του. Σπίτι του Χριστού είναι μόνο η εκκλησία.

Πέρασαν σαράντα μέρες από τη γέννηση του Κυρίου και ήρθε η ώρα που ο Χριστός θα πήγαινε στο σπίτι Του για πρώτη φορά. Πότε; Ο νόμος, όπως και σήμερα έτσι και τότε, όριζε ότι πριν να πάει το παιδί σαράντα ημερών δεν το πηγαίνουν στο Ναό. Στις σαράντα ημέρες το πάνε να πάρει την πρώτη ευλογία. Και εκείνο και η μητέρα του και ο πατέρας. Έτσι λοιπόν όταν ο Κύριος έγινε σαράντα ημερών, πήρε ο δίκαιος Ιωσήφ την Υπεραγία Θεοτόκο και το Χριστό βρέφος και ανέβηκαν από την Βηθλεέμ στην Ιερουσαλήμ να πάνε στο ναό.

Τι θα πήγαιναν να κάνουν; Ό,τι και σήμερα, που όταν μία γυναίκα σαραντίσει πάει στην Εκκλησία. Τότε, όταν μία γυναίκα με το βρέφος πήγαινε στο ναό κάποιος από τούς ιερείς, έκανε την προβλεπόμενη θυσία.

Έπαιρνε τα δύο τρυγόνια ή δύο περιστεράκια που πήγαιναν στο ναό σαν προσφορά, της διάβαζε μία ευχή και έφευγε. Πόσα παιδιά πήγαιναν στο ναό του Σολομώντος για να πάρουν ευχές; Πολλά παιδιά, γιατί η Ιερουσαλήμ ήταν μεγάλη πόλη. Τι προσοχή έδινε ο ιερέας όταν έβλεπε ένα παιδάκι να πηγαίνει να του διαβάσει ευχή; Καμμία σημασία. «Α! κι άλλο ήρθε, να σας ζήσει». Μέχρι εκεί.

Έτσι όταν πήγε η Υπεραγία Θεοτόκος στον ναό μαζί με τον Ιωσήφ κανένας δεν

της έδωσε σημασία. Και πολύ περισσότερο δεν κατάλαβε τίποτε ο ιερέυς, που πήρε τα δύο περιστέρια και διάβασε την ευχή. Φανταστείτε, περνάει ο Χριστός απαρατήρητος από όλους. Ούτε ο αρχιερέας των Εβραίων ήταν παρών, ούτε οι ιερείς, ούτε οι ψαλτάδες, ούτε το λαό μαζέψανε, ούτε στρώσανε χαλιά. Οι μόνοι που πήγαν επίτηδες να τον προϋπαντήσουν ήταν δύο γεροντάκια. Ο δίκαιος Συμεών και η αγία προφήτις Άννα.

Η κρυφή εργασία των δούλων του Θεού

Ο δίκαιος Συμεών ήταν ιερέυς, αλλά όχι εν ενεργεία. Ο νόμος των Εβραίων έλεγε ότι ο ιερέυς όταν φθάσει στα εξήντα πέντε, αποσύρεται υποχρεωτικά. Ο Συμεών είχε περάσει τα εκατό. Και τι έκανε; Απ' ό,τι καταλαβαίνει κανείς, το γράφει και το ευαγγέλιο, ήταν ευλαβής και δίκαιος. Ευλαβής σημαίνει άνθρωπος που σέβεται το όνομα του Θεού. Και μπαίνοντας μέσα στην εκκλησία φοβάται...

Φοβάται πώς θα περπατήσει. Πώς θα σταθεί. Γιατί καταλαβαίνει ότι η Εκκλησία δεν είναι ούτε σπίτι του ούτε μαγαζί του αλλά «Οίκος του Θεού». Και πρέπει μέσα στον οίκο του Θεού να συμπεριφέρεται όπως αρμόζει. Ο Συμεών από την αρχή της ιερωσύνης του, ίσως και της ζωής του, παρακολουθούσε αυστηρά τον εαυτό του, να δει τι κάνει μέσα στον οίκο του Θεού. Αυτή η σκέψη, τον έκανε κάθε ημέρα να προοδεύει πνευματικά. Γιατί;

Όταν ο άνθρωπος παρακολουθεί τον εαυτό του σε κάθε αρετή, αν δεν φθάσει σε τελειότητα δεν ησυχάζει. Και για να φθάσει σε τελειότητα σε μια αρετή πρέπει σιγά-σιγά να τις αποκτήσει όλες. Να για ποιό λόγο: Έρχεται κάποιος μπαίνει μέσα στην εκκλησία στέκει με προσοχή, κάνει το σταυρό του με ευλάβεια και εκείνη τη στιγμή του λέει η συνείδησή του: «Το σταυρό ξέρεις και τον κάνεις μεγάλο, αλλά γιατί δεν αφήνεις και εκείνες τις αμαρτίες που κάνεις για να έχεις και τη συνείδησή σου πιο καθαρή;». Και θέλοντας να κάνει το σταυρό του σωστά, και να ελπίζει ότι ο άγιος θα ευχαριστηθεί με τον ασπασμό που θα κάνει στην εικόνα του, λέγει στον εαυτό του: «διορθώσου για να ευχαριστηθεί και να σε ευλογήσει ο άγιος την ώρα που τον ασπάζεσαι». Αυτή η απλή διάθεση, τον βοηθά να διορθωθεί σε όλα.

Έτσι λοιπόν ο άγιος και δίκαιος προφήτης Συμεών ημέρα με την ημέρα προόδευε πνευματικά. Όταν ένας προοδεύει πνευματικά, αποκτά μεγάλη αγάπη για όλους. Δεν ξέρει φίλους και εχθρούς. Έτσι και ο Συμεών απέκτησε από την προσευχή και από τη ζωή μέσα στο ναό πολύ μεγάλη αγάπη. Και προσευχόταν συνεχώς στο Θεό να σώσει το λαό Του.

Όταν ένας άνθρωπος προσεύχεται, ξέρουμε ότι ο Θεός απαντάει. Έχει τον τρόπο Του ο Θεός και απαντάει. Στον Συμεών το Πνεύμα το Άγιο του είπε: «Μην ανησυχείς, δεν θα πεθάνεις μέχρι να δεις αυτό που ζητάς. Θέλεις να δεις τη σωτηρία του λαού του Θεού; Θα την δεις. Δεν θα πεθάνεις».

Κράτησε στα χέρια του τον Θεό!

Ποια ήταν η σωτηρία του Ισραήλ; Οι προφήτες είχαν προαναγγείλει ότι τη σωτηρία θα τη φέρει ο Υιός του Θεού ο Μεσσίας, ο Χριστός. Και γι' αυτό ο Συμεών κατάλαβε ότι θα αξιωθεί να δει τον Υιό του Θεού.

Και περίμενε. Πόσα χρόνια; Ο Θεός ξέρει... Πού περίμενε; Στο ναό. Γιατί; Γιατί εκεί είναι η φυσική θέση του Θεού. Τι μας λέγει αυτό; Πού πρέπει να περιμένουμε να βρούμε το Χριστό; Μπορεί να τον συναντήσεις στο σπήλαιο, στη Ναζαρέτ, στη Βηθλεέμ, στο χωράφι, στην κορυφή του βουνού, αλλά οπωσδήποτε θα τον βρεις στο ναό, στον οίκο Του.

Και όταν επρόκειτο να μπουν ο Ιωσήφ με την Παναγία και το Χριστό στο ναό, το άγιο Πνεύμα του είπε «ήρθε η ώρα έλα στο ναό». Και «ήλθε εν τω πνεύματι εις το ιερόν». Όχι μόνος του, όχι τυχαία. «Ήλθε εν τω Πνεύματι». Εμείς για να πάμε σε μια υποδοχή θέλουμε να μας δώσουν πρόσκληση. Να έρθει κάποιος να μας πάρει από το χέρι... Τον Συμεών τον πήρε από το χέρι το Πνεύμα το Άγιο. Ο ίδιος ο Θεός τον κάλεσε και του είπε: «Έλα τώρα να δεις εκείνο που περιμένεις». Και όταν έμπαιναν στο ναό ο Ιωσήφ, η Παναγία και το Βρέφος άπλωσε τα χέρια του το πήρε στην αγκαλιά του και κατάλαβε ποιός είναι.

Και συνέβη το εξής συγκινητικό. Ήταν ο πρώτος άνθρωπος μετά την Παναγία, που έπιασε το Χριστό στην αγκαλιά του, ξέροντας ότι είναι ο Θεός. Γι' αυτό και τον ονομάζουμε θεοδόχο. Είχε τη μεγάλη ευλογία, το μεγάλο μισθό από το Θεό, για την καλή του πολιτεία να κρατήσει στα χέρια του το Θεό.

Και αφού τον κράτησε στα χέρια του, δοξολόγησε το Θεό και είπε: «Νυν απολύεις τον δούλον σου Δέσποτα, ότι είδον οι οφθαλμοί μου το σωτήριόν σου». Τώρα Θεέ μου ας πεθάνω. Διότι είδα τον Σωτήρα τον οποίο ετοίμασες και τον έστειλες για όλο τον κόσμο. «Φως εις αποκάλυψιν εθνών και δόξαν λαού σου Ισραήλ». Για να φωτισθούν τα μάτια όλων των εθνών και να δοξαστεί ο εκλεκτός λαός σου ο Ισραήλ, όπως και εδοξάσθη μόνο από το γεγονός ότι γεννήθηκε ο Χριστός από μια Ισραηλίτισσα. Και από το γεγονός ότι οι άγιοι απόστολοι ήσαν Ισραηλίτες.

Ποιός υπεδέχθη το Χριστό; Όχι ο Ηρώδης, ο βασιλιάς. Όχι ο αρχιερέας. Όχι οι

γραμματείς και φαρισαίοι, οι μεγάλοι θεολόγοι και οι ιεροκήρυκες της εποχής εκείνης. Όχι οι επίσημοι, όχι αυτοί που αποτελούσαν τούς ζηλωτές και τους «αγωνιστές», αλλά ένας ταπεινός άνθρωπος που το Θεό δεν τον ελάτρευε με λόγια, αλλά με έργα, βαθειά, μέσα στη καρδιά του.

Τι ήταν ο Συμεών; Ένα γεροντάκι βαθύτατου γήρατος. Ποιό ήταν το προσόν του; Το ότι ήταν ευλαβής και δίκαιος και ότι αγαπούσε το λαό τόσο πολύ, ώστε προσευχόταν συνεχώς παρακαλώντας τον Θεό να στείλει τη σωτηρία του.

Και ο Θεός «ντράπηκε» τις αρετές του Συμεών και του έκανε το χατίρι να μην πεθάνει, για να αξιωθεί να δει το Χριστό. Τι μας λέει αυτό; Ό,τι κάνεις προς δόξαν του Θεού, όσο κουραστείς να τηρήσεις το θέλημα του Θεού, είναι «κατάθεση» σε ταμείο που θα σου δώσει το μεγαλύτερο τόκο. Όχι 10% τόκο, αλλά το 1 θα σου δώσει 1000. Αλλά και αυτό που λέμε είναι γελοιότητα. Γιατί τι αξία έχει, ο κόπος τον οποίο κάνεις σε σύγκριση με την αξία εκείνου που θα σου δώσει ο Θεός;

Μόνο το γεγονός ότι ο δίκαιος Συμεών αξιώθηκε να κρατήσει στην αγκαλιά του το Χριστό τι αμοιβή είναι για όλους τούς κόπους που έκανε στη ζωή του εκατό χρόνια; Χιλιοπλάσια! Γιατί; Γιατί ποιο θησαυρό κράτησε;

Θα πείτε: Μα κράτησε τον Χριστό μόνο για ένα λεπτό. Ναι, για ένα λεπτό, αλλά τι ευλογία πήρε; Τι έκανε την Υπεραγία Θεοτόκο υπερτέρα των Χερουβείμ και των Σεραφείμ; Ότι κράτησε στην αγκαλιά της και στην κοιλιά της το Χριστό.

Πριν έλθει ο Χριστός στον κόσμο αυτή την ευλογία οι άνθρωποι την φανταζόντουσαν και έκλαιγαν. Τον προφήτη Αβραάμ, τον έπιανε συγκίνηση όταν σκεπτόταν, σαν προφήτης, ότι μια μέρα θα σαρκωθεί ο Θεός, θα έρθει στον κόσμο και αυτός δεν θα έχει την χαρά, την ευλογία, το πλούτο να τον δει. Ο Αβραάμ «ηγαλλιάσατο ίνα ίδει την ημέρα την εμήν» λέει ο Χριστός. Ποια ήταν η χαρά του Αβραάμ; Όχι να κρατήσει τον Χριστό, αλλά απλώς να τον δει. Ο Συμεών όμως αξιώθηκε να πάρει πολύ μεγαλύτερη ευλογία. Γιατί; Ο Θεός είναι δίκαιος και αμείβει τον καθένα, όπως του αξίζει. Και τον Συμεών τον άμειψε με αυτό τον τρόπο, επειδή του άξιζε, ήταν καλύτερος από τον Αβραάμ. Είχε πιο καλή ψυχή, αγαπούσε και φοβόταν το Θεό περισσότερο.

Ταυτόχρονα, παρουσιάστηκε και μία γυναίκα, η Άννα. Αυτή, δεν τόλμησε να πιάσει το Χριστό στα χέρια της, αλλά εστάθηκε δίπλα και διεκήρυττε το έλεος του Θεού. Διεκήρυττε ότι τώρα ήρθε η λύτρωση, ήρθε η σωτηρία. Προφήτευε, δοξολογούσε το Θεό.

Ποια ήταν η Άννα; Ήταν μία γυναίκα που όταν ήταν νέα έζησε παρθένος, έζησε δηλαδή όπως πρέπει να ζει κάθε σεμνός άνθρωπος που σέβεται το νόμο του

Θεού. Αφού παντρεύτηκε έζησε με τον άνδρα της επτά χρόνια. Και ο άνδρας της πέθανε.

Μετά η αγία Άννα, για εξήντα ολόκληρα χρόνια, έκανε τη ζωή της: εκκλησία-σπίτι, σπίτι-εκκλησία. Και το Πνεύμα το Άγιο την έκανε προφήτη, και πήγε να υποδεχθεί το Χριστό.

Ο Συμεών και η Άννα. Δυο άνθρωποι που είχαν ξεχάσει τον κόσμο και είχαν κάνει ζωή τους την προσευχή. Τι μας δείχνει αυτό; Ότι το πιο ευάρεστο στο Θεό είναι η αγάπη της εκκλησίας και της προσευχής.

Οι πατέρες μας παρέδωσαν την προσευχή: «Κύριε, Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού ελέησόν με τον αμαρτωλό». Αυτή είναι η πιο πνευματική προσευχή που πρέπει να τη λέμε από το πρωί μέχρι το βράδυ και από το βράδυ μέχρι το πρωί. Είναι δυνατόν και όταν είμαστε κοιμισμένοι. Κάνοντας αυτό, ο Θεός θα μας δώσει την χάρη Του. Αμήν.-